

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 123/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 10. apríla 2008 predbežne prerokoval sťažnosť MUDr. D. B., B., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/07, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť MUDr. D. B. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 2. apríla 2008 doručená sťažnosť MUDr. D. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie svojej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných

slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/07.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol, že okresný súd v namietanom konaní „...zostáva nečinný aj napriek rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva č. 57678/00 (...) *TENTO SÚD SI TRÚFA NEREŠPEKTOVAŤ ROZSUDOK NADRIADENÉHO SUDU ! (...) Táto istá sudkyňa má konať vo veci 18 C/96/2003 - žaloba proti štátu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. a už 5-rokov nerešpektuje práva sťažovateľa. Je predpoklad, že sudkyňa Z. vôbec nemieni konať a to úmyselne a vedome poškodzuje sťažovateľa, a naopak chráni zločineckú skupinu štáto-mafiánov pred postihom. (...) Vzhľadom na skutočnosť, že Európsky súd konštatoval porušovanie základného práva garantovaného čl. 6 a čl. 13 mal Okresný súd vo veci 18 C/4/2007 konať bez prietáhov a tak rešpektovať rozsudok nadriadeného súdu, čo sa však nestalo. (...) Sťažovateľ podal sťažnosť na zbytočné prietahy a na nerešpektovanie rozsudku Európskeho súdu dňa 25. 03. 2008.“.*

Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol petit:

„II.A. Okresný súd v Trnave porušuje základné práva a slobody D. B. garantované čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 medzinárodného dohovoru, ktorým je Slovenská republika viazaná. A to napriek existencii rozsudku Európskeho súdu pre ľudské práva č. 57678/00 zo dňa 27. 06. 2006 !

II.B. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť primerané zadosťučinenie vo výške nemajetkovej ujmy 22,000.000.- Sk D. B. v lehote 15 dní od dňa doručenia Nálezu Ústavného súdu.

II.C. Po vyplatení sumy 22,000.000.- Sk D. B. môže Okresný súd v Trnave žalobu 18C/4/2007 zoškartovať.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie advokáta na konanie pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98).

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd každý návrh prerokuje bez prítomnosti sťažovateľa a zisťuje, či sťažnosť spĺňa zákonom predpísané náležitosti a či nie sú dôvody na jej odmietnutie.

1. Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo

slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť preto možno považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, ktorej reálnosť by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj vo vzťahu k čl. 6 ods. 1 dohovoru, môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prietáchoch (m. m. II. ÚS 93/03, II. ÚS 177/04).

Predmetom konania pred ústavným súdom je nárok sťažovateľa na ochranu pred postupom okresného súdu vo veci sp. zn. 18 C 4/07, ktorým boli podľa neho spôsobené zbytočné prietahy a porušené jeho označené práva. Konkrétne ide o súdny spor na ochranu osobnosti a nemajetkovú ujmu, v ktorom sťažovateľ žaluje 15 žalovaných (policajným vyšetrovateľom, prokurátorom a generálnemu prokurátorovi, pozn.), ktorý sa začal návrhom doručeným okresnému súdu 12. januára 2007. Dňa 25. marca 2008 v predmetnej veci doručil sťažovateľ predsedovi okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní.

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 154/03, IV. ÚS 147/04, IV. ÚS 221/05). V prípade, keď ústavný súd zistil, že charakter postupu všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, čo platí aj pokiaľ ide o čl. 6 ods. 1 dohovoru, nevyslovil porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (napr. II. ÚS 57/01, IV. ÚS 110/04), prípadne návrhu buď nevyhovel (napr. I. ÚS 11/00)

alebo ho odmietol ako zjavne neopodstatnený (napr. I. ÚS 17/01, I. ÚS 41/01, I. ÚS 57/01, IV. ÚS 221/05).

Ústavný súd po oboznámení sa so sťažnosťou a s jej prílohami dospel k záveru, že sťažnosť sťažovateľa je zjavne neopodstatnená.

Právny názor ústavného súdu o zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti vychádza z vyhodnotenia doterajšieho priebehu konania pred okresným súdom, ktoré začalo 12. januára 2007 doručením žaloby sťažovateľa na začatie konania na ochranu osobnosti.

Dopytom na okresný súd ústavný súd zistil, že ďalší priebeh konania bol takýto:

- január 2007 - k spisu bolo pripojené uznesenie zo spisu sp. zn. 18 C 96/03 o prerušení konania,
- 5. február 2007 - sudkyňa odstupuje spis vyššej súdnej úradníčke, aby prerušila konanie sp. zn. 18 C 4/07,
- 28. marec 2007 - okresný súd prerušuje konanie do ukončenia konania vedeného Okresným súdom Bratislava II pod sp. zn. PS 12/04,
- 29. máj 2007 - odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o prerušení konania,
- 15. august 2007 - pokyn sudkyne vyzvať sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku v sume 200 000 Sk,
- 4. september 2007 - list sťažovateľa ohľadne súdneho poplatku,
- 17. september 2007 - výzva sťažovateľovi na doplatenie súdneho poplatku ešte navyše o sumu 1 125 000 Sk,
- 29. október 2007 - doručený list sťažovateľa týkajúci sa úhrady súdneho poplatku, sťažovateľ tvrdí, že má byť oslobodený od úhrady súdneho poplatku,
- 7. november 2007 sťažovateľovi zaslané tlačivo „*Potvrdenie o osobných, majetkových... na oslobodenie od súdnych poplatkov...*“,
- 25. január 2008 - doručené podanie sťažovateľa na oslobodenie od súdneho poplatku.
- 25. január 2008 - vo fotokópii doručené „*Potvrdenie o osobných, majetkových... na oslobodenie od súdnych poplatkov...*“,

- 30. január 2008 - predložený spis vyššej súdnej úradníčke,
- 4. február 2008 - sťažovateľ zaslal rozšírenie odporcov a zmenu petitu,
- 13. marec 2008 - pokyn vyššej súdnej úradníčky na zaslanie nového tlačiva „Potvrdenie o osobných, majetkových... na oslobodenie od súdnych poplatkov...“ sťažovateľovi.
- 1. apríl 2008 - vypravené tlačivo „Potvrdenie o osobných, majetkových... na oslobodenie od súdnych poplatkov...“ sťažovateľovi.

Doterajšia dĺžka konania vedeného okresným súdom (necelých 15 mesiacov) spolu s charakterom veci (návrh na ochranu osobnosti) zatiaľ vylučuje, aby konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 18 C 4/07 bolo možné pokladať za konanie so zbytočnými prieťahmi.

Vzhľadom na uvedené, najmä s prihliadnutím na doterajšiu dĺžku konania vedeného krajským súdom (necelých 15 mesiacov) a charakter sporu nepovažoval ústavný súd postup okresného súdu za taký, ktorý by mohol byť východiskom na vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 18 C 4/07 vykonal niektoré procesné úkony, keď rozhodol o prerušení konania, vyzýval sťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku, robil úkony v súvislosti so žiadosťou sťažovateľa o jeho oslobodení od súdnych poplatkov, navyše sťažovateľ v tomto priebehu rozširoval okruh žalovaných a menil petit.

Vzhľadom na všetky tieto skutočnosti neprichádza podľa ústavného súdu do úvahy, aby doterajší namietaný postup okresného súdu signalizoval možnosť kvalifikovať ho po prijatí návrhu na ďalšie konanie ako porušenie označených práv sťažovateľa.

Sťažovateľovi možno pričítať na ťarchu to, že pri podaní žaloby neuhradil súdny poplatok, čím nesplnil poplatkovú povinnosť podľa § 5 ods. 1 písm. a) zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, ktorá mu vznikla v zmysle citovaného ustanovenia podaním žaloby. O oslobodenie od súdnych poplatkov žiadal až po doručení výzvy okresného súdu na zaplatenie súdneho poplatku.

Vzhľadom na to, že sťažovateľ argumentoval rozhodnutím Európskeho súdu pre ľudské práva č. 57678/00 z 27. júna 2006 a dával ho do súvislosti s namietaným konaním pred okresným súdom, ústavný súd poukazuje, že predmetom konania podľa sťažnosti č. 57678/00 bolo sťažovateľom namietané porušenie práva na prerokovanie veci v primeranej lehote v trestnom konaní začatom na základe jeho trestného oznámenia, v ktorom si ako poškodený uplatnil nárok na náhradu škody a o tento prípad v danej veci nejde (predmetom tohto konania je civilné súdne konanie na ochranu osobnosti začaté na okresnom súde 12. januára 2007).

Z týchto dôvodov ústavný súd sťažnosť odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde ako zjavne neopodstatnenú.

2. Ústavný súd odmietne tiež návrh, ktorý je neprípustný (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť podľa čl. 127 ústavy nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv a slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Zo sťažnosti a z jej príloh vyplýva, že sťažovateľ podal 25. marca 2008 sťažnosť na priet'ahy predsedovi okresného súdu.

Ústavný súd opakovane vyslovil, že podanie sťažnosti na prietahy podľa § 62 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“), považuje za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde len v tom prípade, ak sťažovateľ poskytne príslušnému súdu dostatočný priestor na prijatie opatrení za účelom nápravy a odstránenia protiprávneho stavu zapríčineného jeho nečinnosťou alebo neefektívnou činnosťou. Vzhľadom na to, že sťažnosť bola ústavnému súdu doručená už 2. apríla 2008, posúdil ústavný súd podanie sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch zo strany sťažovateľov iba ako formálny úkon, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak takáto sťažnosť mohla mať, ak by predseda okresného súdu dostal primeranú lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom v napadnutom konaní (podobne IV. ÚS 74/05, IV. ÚS 48/06, II. ÚS 101/06).

Na základe týchto zistení ústavný súd dospel k záveru, že v zmysle § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, a preto ju odmietol tiež pre jej neprípustnosť.

3. Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti sa ústavný súd ďalšími nárokmi sťažovateľa nezaoberal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. apríla 2008